

عنوان مقاله:

سرمایه اجتماعی و عنایت الهی

محل انتشار:

فصلنامه مدیریت سرمایه اجتماعی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

محمد علی عبدالهی - دانشیار، پردیس فارابی دانشگاه تهران، قم، ایران

خلاصه مقاله:

انسان در دوره معاصر اهمیت مفاهیم اجتماع و جماعت را هم به لحاظ نظری و هم به لحاظ عملی درک کرده است. اجتماع انسانی نه تنها سرمایه ای برای رفع نیازها بوده، بلکه محور عنایت الهی است. این مسئله به طور مکرر در روایات بیان شده است. چه رازی در جماعت است که منشا عنایت الهی است؟ نخست، مفهوم جامعه با مفهوم اجتماع متفاوت است؛ دوم، اجتماع انسانی دست کم بر پایه دو امر بسیار مهم مورد توجه خداوند است: الف) اجتماع نقطه اعتدال برای دوری انسان از افراط و تفریط در عمل و نظر است؛ ب) اجتماع جلوه وحدت است. وحدت سرمایه مهمی برای غلبه بر دشواری ها است. این سخن به این معنا نیست که جماعت و اجتماع هرگز خطا نمی کند و همراهی جماعت به هر نحوی انسان را به سعادت می رساند. جامعه ای به خطا نمی رود که مشمول عنایت الهی باشد و عنایت الهی مشروط است، نه مطلق. اجتماع فقط در صورتی که بر پایه تعالیم الهی شکل گیرد می تواند کاربردهای بسیار مهم خود را داشته باشد. مفهوم سرمایه اجتماعی ناظر به مرحله تعالی یافته اجتماع است؛ یعنی مرحله ای که انسان ها اجتماع را انتخاب کرده اند و آن را وطن اصلی خود تلقی می کنند، به همین دلیل هم جلوه های برادری، محبت و همزیستی در اجتماع جلوه می کند و منشا عادت و خوشبختی انسان می شود.

کلمات کلیدی:

افراط و تفریط عملی، تفرقه، سرمایه اجتماعی، عنایت الهی، وحدت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1740571>

